

Krajský úřad Královéhradeckého kraje

VEŘEJNÁ VYHLÁŠKA

Váš dopis ze dne | Vaše značka (č. j.)

Naše značka (č. j.)
16708/UP/2013/Jj

Hradec Králové
8. 11. 2013

Odbor | oddělení
územního plánování a stavebního řádu
stavebního řádu

Vyřizuje | linka | e-mail
Mgr. Jan Jakubec/464
jjakubec@kr-kralovehradecky.cz

ROZHODNUTÍ

Krajského úřadu Královéhradeckého kraje v Hradci Králové, odboru územního plánování a stavebního řádu, který je příslušným správním orgánem podle ustanovení § 67 odst. 1 písm. a) zákona č. 129/2000 Sb., o krajích (krajské zřízení), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o krajích“), v souvislosti s ustanovením § 13 odst. 4 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění účinném ke dni 31. 12. 2012 (dále jen „stavební zákon“), o odvolání podaném dne 6. 8. 2013 paní Evou Linhartovou, nar. 1. 4. 1945, bytem Pospíšilova 1528/2, 130 00 Praha 3.

Předmětné odvolání směřuje proti rozhodnutí č. j. MEUROK/366/I/1/311/2012/Hock-32 ze dne 12. 7. 2013 vydanému Městským úřadem Rokytnice v Orlických horách, odborem výstavby a životního prostředí, který je podle ustanovení § 13 odst. 1 písm. f) stavebního zákona příslušným stavebním úřadem. Tímto rozhodnutím Městský úřad Rokytnice v Orlických horách, odbor výstavby a životního prostředí „podle ustanovení § 79 a § 92 odst. 1 stavebního zákona a § 9 vyhlášky č. 503/2006 Sb., o podrobnější úpravě územního řízení, veřejnoprávní smlouvy a územního opatření vydal územní opatření vydat územní rozhodnutí o umístění stavby „Stavba občanského vybavení a ubytování“ na pozemcích st. p. č. 248, druh pozemku – zastavěná plocha a nádvoří, st. p. č. 251, druh pozemku – zastavěná plocha a nádvoří, p. p. č. 1171/1, druh pozemku – ostatní plocha, p. p. č. 2392/5, druh pozemku – ostatní plocha a p. p. č. 2397, druh pozemku – ostatní plocha, vše v k. ú. Říčky v Orlických horách, obec Říčky v Orlických horách“.

Krajský úřad Královéhradeckého kraje v Hradci Králové, odbor územního plánování a stavebního řádu, který je příslušným odvolacím orgánem podle ustanovení § 89 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), v souvislosti s ustanovením § 178 odst. 2 správního řádu, přezkoumal napadené rozhodnutí podle ustanovení § 89 odst. 2 správního řádu a podle ustanovení § 90 odst. 1 písm. b) správního řádu rozhodnutí Městského úřadu Rokytnice v Orlických horách, odboru výstavby a životního prostředí č. j. MEUROK/366/I/1/311/2012/Hock-32 ze dne 12. 7. 2013

zrušuje

a věc vrací Městskému úřadu Rokytnice v Orlických horách, odboru výstavby a životního prostředí k novému projednání.

Pivovarské náměstí 1245 | 500 03 | Hradec Králové
tel.: 495 817 111 | fax: 495 817 336
e-mail: posta@kr-kralovehradecky.cz
www.kr-kralovehradecky.cz

Vstřícný, rychlý a profesionální úřad
– spokojený občan.

16708/UP/2013/Jj

Účastníky řízení, na které se toto rozhodnutí vztahuje ve smyslu ustanovení § 27 odst. 1 správního řádu, jsou Ondřej Bryscejn, nar. 14. 1. 1972, bytem Pěčín 187, 517 61 Pěčín a Ing. Michaela Bryscejnová, nar. 14. 6. 1974, bytem Nepomucká 445/4, 150 00 Praha 5 – Košíře.

Odůvodnění

Městský úřad Rokytnice v Orlických horách, odbor výstavby a životního prostředí (dále jen „stavební úřad“) vydal rozhodnutí č. j. MEUROK/366/I/1/311/2012/Hock-32 ze dne 12. 7. 2013, kterým „podle ustanovení § 79 a § 92 odst. 1 stavebního zákona a § 9 vyhlášky č. 503/2006 Sb., o podrobnější úpravě územního řízení, veřejnoprávní smlouvy a územního opatření vydal územní rozhodnutí o umístění stavby „Stavba občanského vybavení a ubytování“ na pozemcích st. p. č. 248, druh pozemku – zastavěná plocha a nádvoří, st. p. č. 251, druh pozemku – zastavěná plocha a nádvoří, p. p. č. 1171/1, druh pozemku – ostatní plocha, p. p. č. 2392/5, druh pozemku – ostatní plocha a p. p. č. 2397, druh pozemku – ostatní plocha, vše v k. ú. Říčky v Orlických horách, obec Říčky v Orlických horách“ (dále také jen „stavba občanského vybavení a ubytování“).

Nejprve je k věci nutné zmínit právní předpisy, na základě kterých bylo odvoláním napadené rozhodnutí stavebního úřadu č. j. MEUROK/366/I/1/311/2012/Hock-32 ze dne 12. 7. 2013 vydáno. Ke dni 1. 1. 2013 vstoupil v účinnost zákon č. 350/2012 Sb., kterým se mění zákon č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů, a některé související zákony (dále jen „zákon č. 350/2012 Sb.“). V jeho čl. II bodu 14 je uvedeno, že správní řízení, která nebyla pravomocně skončena přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, se dokončí podle dosavadních právních předpisů s výjimkou a) stavebních řízení neukončených v prvním stupni, která se týkají staveb, u nichž podle nové právní úpravy postačí ohlášení; na takové stavby se hledí jako na ohlášené podle tohoto zákona, za ohlášení se v tomto případě považuje žádost o vydání stavebního povolení a za den ohlášení den nabytí účinnosti tohoto zákona, b) řízení o správním deliktu spáchaném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, pokud nová právní úprava je pro obviněného příznivější.

Jelikož žádost o vydání územního rozhodnutí o umístění stavby občanského vybavení a ubytování podali Ondřej Bryscejn, nar. 14. 1. 1972, bytem Pěčín 187, 517 61 Pěčín a Ing. Michaela Bryscejnová, nar. 14. 6. 1974, bytem Nepomucká 445/4, 150 00 Praha 5 – Košíře zastoupeni společností ATP Atelier s. r. o., IČO 274 07 276, se sídlem Na Pěšinách 74/14, 182 00 Praha 8 (dále jen „žadatel“) dne 11. 4. 2012, v návaznosti na čl. II bodu 14 zákona č. 350/2012 Sb. se na předmětné územní řízení vztahuje stavební zákon ve znění účinném před účinností zákona č. 350/2012 Sb., tzn. stavební zákon ve znění účinném ke dni 31. 12. 2012 včetně předpisů vydaných k jeho provedení. Takto bylo postupováno i v odvolacím řízení. V případě uvedení stavebního zákona je tedy míněn zákon č. 183/2006 Sb., ve znění účinném ke dni 31. 12. 2012. Pokud se týká procesního předpisu, v předmětném územním řízení je postupováno podle správního řádu, tj. podle zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů.

Rozhodnutí stavebního úřadu č. j. MEUROK/366/I/1/311/2012/Hock-32 ze dne 12. 7. 2013 bylo doručováno podle ustanovení § 92 odst. 3 stavebního zákona, podle kterého je-li v území vydán územní nebo regulační plán, doručuje se územní rozhodnutí účastníkům řízení uvedeným v ustanovení § 85 odst. 1 stavebního zákona a dotčeným orgánům jednotlivě.

Účastníkům řízení uvedeným v ustanovení § 85 odst. 2 stavebního zákona se doručuje územní rozhodnutí veřejnou vyhláškou.

Rozhodnutí stavebního úřadu č. j. MEUROK/366/I/1/311/2012/Hock-32 ze dne 12. 7. 2013 bylo na úřední desce Městského úřadu Rokytnice v Orlických horách vyvěšeno dne 12. 7. 2013 a sejmuto dne 29. 7. 2013, po tuto dobu bylo toto rozhodnutí zveřejněno též způsobem umožňujícím dálkový přístup.

Rozhodnutí stavebního úřadu č. j. MEUROK/366/I/1/311/2012/Hock-32 ze dne 12. 7. 2013 tedy bylo účastníci řízení Evě Linhratové, nar. 1. 4. 1945, bytem Pospíšilova 1528/2, 130 00 Praha 3 ve smyslu ustanovení § 25 odst. 2 správního řádu doručeno dne 27. 7. 2013. Proti tomuto rozhodnutí podala Eva Linhratová, nar. 1. 4. 1945, bytem Pospíšilova 1528/2, 130 00 Praha 3 (dále jen „odvolatelka“) dne 6. 8. 2012 odvolání. S ohledem na ustanovení § 83 odst. 1, § 86 odst. 1 a § 40 odst. 1 správního řádu bylo výše uvedené odvolání podané v zákonné patnáctidenní lhůtě ode dne oznámení předmětného rozhodnutí.

Jako důvod, ve kterém odvolatelka spatřuje rozpor rozhodnutí stavebního úřadu č. j. MEUROK/366/I/1/311/2012/Hock-32 ze dne 12. 7. 2013 s právními předpisy nebo nesprávnost tohoto rozhodnutí nebo řízení, které jeho vydání předcházelo, odvolatelka uvedla, že podle jejího názoru je odůvodnění tohoto rozhodnutí v rozporu s ustanovením § 68 odst. 3 správního řádu, a to v souvislosti s posouzením terénních úprav prováděných v průběhu realizace záměru a v souvislosti s naplněním požadavků vyhlášky č. 398/2009 Sb., o obecných technických požadavcích zabezpečujících bezbariérové užívání staveb.

Jako další odvolací důvod odvolatelka uvedla, že podle jejího názoru záměr žadatelů nenaplní požadavek uvedený v ustanovení § 20 odst. 5 písm. a) vyhlášky č. 501/2006 Sb., o obecných požadavcích na využívání území, ve znění účinném ke dni 31. 12. 2012, když podle jejího názoru „nelze akceptovat, že aby odstavná a parkovací stání byla zajištěna mimo pozemek stavby občanského vybavení a ubytování pouze na základě smlouvy“. Zároveň uvedla, že vlastník pozemku p. p. č. 424/2 v k. ú. Říčky v Orlických horách pan Radek Blaha měl být zahrnut mezi účastníky řízení o žádosti o vydání územního rozhodnutí o umístění stavby občanského vybavení a ubytování, neboť žadatelé počítají s umístěním odstavných a parkovacích stání na tomto jeho pozemku.

Jako další odvolací důvod odvolatelka uvedla, že podle jejího názoru se stavební úřad nezabýval tím, zda je záměr žadatelů v souladu s požadavky vyhlášky č. 268/2009 Sb., o technických požadavcích na stavby, ve znění pozdějších předpisů, a to konkrétně s ustanoveními § 43 odst. 4 a § 44 odst. 1 této vyhlášky.

Jako další odvolací důvod odvolatelka uvedla, že „v obsahu rozhodnutí č. j. MEUROK/366/I/1/311/2012/Hock-32 ze dne 12. 7. 2013 nejsou uvedeny podmínky věcné a časové koordinace s řešením vytápění“, přitom podle názoru odvolatelky „je vytápění stavby podmínkou k jejímu povolení a užívání“.

Jako další odvolací důvod odvolatelka uvedla, že podle jejího názoru „plot, který má v průběhu realizace stavby zamezit průhlednosti a prašnosti a ochránit tak pozemky parc. č. 1171/4 a 2392/2 v k. ú. Říčky v Orlických horách, musí být umístěn, což se v daném případě nestalo“. Dále podle názoru odvolatelky nejsou ve výroku rozhodnutí č. j. MEUROK/366/I/1/311/2012/Hock-32 ze dne 12. 7. 2013 obsaženy podmínky týkající se ochrany elektronických komunikací podle ustanovení § 101 odst. 1 zákona č. 127/2005 Sb.,

o elektronických komunikacích a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o elektronických komunikacích), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o elektronických komunikacích“).

Stavební úřad předložil výše uvedené odvolání spolu se spisovým materiálem věci se týkajícím podle ustanovení § 88 odst. 1 správního řádu Krajskému úřadu Královéhradeckého kraje v Hradci Králové, odboru územního plánování a stavebního řádu (dále jen „odvolací orgán“).

Odvolací orgán napadené rozhodnutí stavebního úřadu spolu se spisovým materiálem věci se týkajícím přezkoumal v souladu s ustanovením § 89 odst. 2 správního řádu, podle kterého odvolací správní orgán přezkumává soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy. Správnost napadeného rozhodnutí přezkumává jen v rozsahu námitek uvedených v odvolání, jinak jen tehdy, vyžaduje-li to veřejný zájem. K vadám řízení, o nichž nelze mít důvodně za to, že mohly mít vliv na soulad napadeného rozhodnutí s právními předpisy, popřípadě na jeho správnost, se nepřihlíží; tímto ustanovením není dotčeno právo na náhradu škody způsobenou nesprávným úředním postupem.

Nejprve odvolací orgán přezkoumával soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy.

Odvolací orgán ze spisového materiálu věci se týkajícího zjistil, že žadatelé podali dne 11. 4. 2012 na stavební úřad žádost o vydání územního rozhodnutí o umístění stavby občanského vybavení a ubytování, tímto dnem tak bylo ve smyslu ustanovení § 44 odst. 1 správního řádu zahájeno územní řízení o této žádosti, které vyústilo ve vydání rozhodnutí č. j.: MEUROK/366/I/1/311/2012/Hock-5 ze dne 26. 7. 2012, kterým stavební úřad „podle ustanovení § 79 a § 92 odst. 1 stavebního zákona a podle ustanovení § 9 vyhlášky č. 503/2006 Sb., o podrobnější úpravě územního řízení, veřejnoprávní smlouvy a územního opatření, vydal územní rozhodnutí o umístění stavby pro „stavbu občanského vybavení a ubytování“ na pozemcích: stavební parcely parc. č. 248, 251, pozemkové parcely parc. č. 1171/1, 1171/4, 2392 a 2397 vše v k. ú. Říčky v Orlických horách“.

Uvedené rozhodnutí napadla odvolatelka odvoláním podaným dne 23. 8. 2012. Následně Krajský úřad Královéhradeckého kraje v Hradci Králové, odbor územního plánování a stavebního řádu v odvolacím řízení rozhodnutím č. j. 16490/UP/2013/JJ ze dne 8. 11. 2013 podle ustanovení § 90 odst. 1 písm. b) správního řádu rozhodnutí č. j.: MEUROK/366/I/1/311/2012/Hock-5 ze dne 26. 7. 2012 zrušil a věc vrátil stavebnímu úřadu k novému projednání.

Po vrácení věci stavebnímu úřadu k novému projednání byl stavební úřad povinen zabývat se v první řadě okruhem účastníků řízení o žádosti o vydání územního rozhodnutí o umístění stavby občanského vybavení a ubytování.

Podle ustanovení § 85 odst. 1 stavebního zákona jsou účastníky územního řízení a) žadatel, b) obec, na jejímž území má být požadovaný záměr uskutečněn.

Podle ustanovení § 85 odst. 2 stavebního zákona účastníky územního řízení dále jsou a) vlastník pozemku nebo stavby, na kterých má být požadovaný záměr uskutečněn, není-li sám žadatelem, nebo ten, kdo má jiné věcné právo k tomuto pozemku nebo stavbě, nejde-li o případ uvedený v písmenu d), b) osoby, jejichž vlastnické nebo jiné věcné právo

k sousedním stavbám anebo sousedním pozemkům nebo stavbám na nich může být územním rozhodnutím přímo dotčeno, c) osoby, o kterých tak stanoví zvláštní právní předpis, d) společenství vlastníků jednotek podle zvláštního právního předpisu; v případě, že společenství vlastníků jednotek podle zvláštního právního předpisu nemá právní subjektivitu, vlastník, jehož spoluvlastnický podíl na společných částech domu činí více než jednu polovinu.

K tomuto odvolací orgán uvádí, že bylo povinností stavebního úřadu v odůvodnění rozhodnutí č. j. MEUROK/366/I/1/311/2012/Hock-32 ze dne 12. 7. 2013 v souladu s ustanovením § 68 odst. 3 správního řádu, podle kterého se v odůvodnění uvedou důvody výroku nebo výroků rozhodnutí, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů, a informace o tom, jak se správní orgán vypořádal s návrhy a námitkami účastníků a s jejich vyjádřením k podkladům rozhodnutí, uvést, na základě jakých úvah a zjištění okruh účastníků řízení o žádosti o vydání územního rozhodnutí o umístění stavby občanského vybavení a ubytování stanovil.

Z odůvodnění rozhodnutí č. j. MEUROK/366/I/1/311/2012/Hock-32 ze dne 12. 7. 2013 však odvolací orgán nezjistil, zda se stavební úřad otázkou vymezení okruhu účastníků řízení o žádosti o vydání územního rozhodnutí o umístění stavby zabýval a posuzoval ji. Při novém projednání věci tak bude stavební úřad povinen toto pochybení napravit a zabývat se vymezením okruhu účastníků tohoto řízení a toto vymezení v souladu s ustanovením § 68 odst. 3 správního řádu odůvodnit.

Podle ustanovení § 87 odst. 1 stavebního zákona stavební úřad oznámí zahájení územního řízení a k projednání žádosti nařídí veřejné ústní jednání, je-li to účelné, spojí jej s ohledáním na místě; konání veřejného ústního jednání oznámí nejméně 15 dnů předem. Je-li v území vydán územní nebo regulační plán, doručuje se oznámení o zahájení územního řízení účastníkům řízení uvedeným v ustanovení § 85 odst. 1 stavebního zákona a dotčeným orgánům jednotlivě, účastníkům řízení uvedeným v ustanovení § 85 odst. 2 stavebního zákona veřejnou vyhláškou.

Podle ustanovení § 87 odst. 2 stavebního zákona žadatel zajistí, aby informace o jeho záměru a o tom, že podal žádost o vydání územního rozhodnutí, byla bezodkladně poté, co bylo nařízeno veřejné ústní jednání, vyvěšena na místě určeném stavebním úřadem nebo na vhodném veřejně přístupném místě u stavby nebo pozemku, na nichž se má záměr uskutečnit, a to do doby veřejného ústního jednání. Součástí informace je grafické vyjádření záměru, popřípadě jiný podklad, z něhož lze usuzovat na architektonickou a urbanistickou podobu záměru a na jeho vliv na okolí. Pokud žadatel uvedenou povinnost nesplní, stavební úřad nařídí opakované veřejné ústní jednání.

K těmto ustanovením stavebního zákona je třeba uvést, že v rámci nového projednání věci po doplnění podkladů žadateli stavební úřad pod č. j. MEUROK/366/2012/Hock-31 ze dne 8. 3. 2013 vyrozuměl účastníky řízení o žádosti o vydání územního rozhodnutí o umístění stavby občanského vybavení a ubytování a pozval je k veřejnému ústnímu jednání s tím, že tuto písemnost doručoval účastníkům řízení uvedeným v ustanovení § 85 odst. 1 stavebního zákona a dotčeným orgánům jednotlivě, účastníkům řízení uvedeným v ustanovení § 85 odst. 2 stavebního zákona veřejnou vyhláškou. K tomu je třeba uvést, že pro katastrální území Říčky v Orlických horách je platný územní plán sídelního útvaru Říčky, který byl schválen obecním zastupitelstvem v Říčkách v Orlických horách dne 4. 2. 1997 a vyhlášen obecně závaznou vyhláškou s účinností od 1. 3. 1997, ve znění změny č. 1 schválené zastupitelstvem

obce Říčky v Orlických horách dne 7. 2. 2001 a změny č. 2 schválené zastupitelstvem obce Říčky v Orlických horách dne 6. 9. 2006. Součástí spisového materiálu věci se týkajícího je pak rovněž doklad o tom, že žadatelé postupovali v souladu s ustanovením § 87 odst. 2 stavebního zákona.

Lze tak shrnout, že v řízení o žádosti o vydání územního rozhodnutí o umístění stavby občanského vybavení a ubytování bylo postupováno v souladu s ustanovením § 87 odst. 1 a 2 stavebního zákona.

Pokud se týká žádosti ze dne 11. 4. 2012 o vydání územního rozhodnutí o umístění stavby občanského vybavení a ubytování, je třeba uvést, že náležitosti žádosti o vydání územního rozhodnutí o umístění stavby jsou uvedeny v ustanovení § 86 stavebního zákona.

Podle ustanovení § 86 odst. 1 stavebního zákona žádost o vydání územního rozhodnutí obsahuje kromě obecných náležitostí základní údaje o požadovaném záměru a identifikační údaje pozemků a staveb.

Podle ustanovení § 86 odst. 2 stavebního zákona k žádosti žadatel připojí a) doklady prokazující jeho vlastnické právo nebo doklad o právu založeném smlouvou provést stavbu nebo opatření k pozemkům nebo stavbám; tyto doklady se připojují, nelze-li tato práva ověřit v katastru nemovitostí, b) rozhodnutí dotčených orgánů podle zvláštních právních předpisů, závazná stanoviska, pokud byla obstarána před zahájením řízení, nejde-li o koordinované závazné stanovisko podle ustanovení § 4 odst. 6 stavebního zákona, vydané správním úřadem, který je příslušný vydat územní rozhodnutí, c) stanoviska vlastníků veřejné dopravní a technické infrastruktury, d) dokumentaci záměru.

Podle ustanovení § 86 odst. 3 stavebního zákona jestliže žadatel nemá vlastnické právo nebo doklad o právu založeném smlouvou provést stavbu nebo opatření k pozemku nebo stavbě, předloží souhlas jejich vlastníka anebo dohodu o parcelaci; to neplatí, lze-li pozemek nebo stavbu vyvlastnit nebo vyměnit.

Z výrokové části rozhodnutí stavebního úřadu č. j. MEUROK/366/I/1/311/2012/Hock-32 ze dne 12. 7. 2013 odvolací orgán zjistil, že stavba občanského vybavení a ubytování má být umístěna na pozemcích st. p. č. 248 a 251 a p. p. č. 1171/1, 2392/5 a 2397 vše v k. ú. Říčky v Orlických horách. K tomuto odvolací orgán uvádí, že výrok rozhodnutí je nejdůležitější částí rozhodnutí, protože se jím určují práva a povinnosti účastníků řízení. Správní orgán v něm formuluje, jak rozhodl ve věci, která byla předmětem řízení. Důležité proto je, aby předmět řízení byl vymezen zcela jednoznačně a samotný výrok aby byl přesný a určitý.

Dle evidence katastru nemovitostí přitom odvolací orgán zjistil, že žadatelé jsou vlastníky pozemků st. p. č. 248, st. p. č. 251 a p. p. č. 1171/1 vše v k. ú. Říčky v Orlických horách. Vlastníkem pozemku p. p. č. 2392 v k. ú. Říčky v Orlických horách je dle evidence katastru nemovitostí Česká republika s tím, že právo hospodařit s majetkem státu mají Lesy České republiky, s. p., se sídlem Přemyslova 1106/19, Nový Hradec Králové, 501 68 Hradec Králové. Dle evidence katastru nemovitostí je pak vlastníkem pozemku p. p. č. 2397 v k. ú. Říčky v Orlických horách Královéhradecký kraj, se sídlem Pivovarské náměstí 1245/2, 500 03 Hradec Králové s tím, že se svěřeným majetkem kraje hospodaří Správa silnic Královéhradeckého kraje, p. o., se sídlem Kutnohorská 59, 500 04 Hradec Králové - Plačice.

Z uvedeného je zřejmé, že žadatelé byli ke své žádosti ze dne 11. 4. 2012 povinni připojit ve smyslu ustanovení § 86 odst. 2 písm. a) stavebního zákona doklad o právu založeném smlouvou provést stavbu nebo opatření k pozemku p. p. č. 2392/5 a k pozemku p. p. č. 2397 vše v k. ú. Říčky v Orlických horách, případně ve smyslu ustanovení § 86 odst. 3 stavebního zákona souhlas vlastníků těchto pozemků.

Ze spisového materiálu věci se týkajícího vyplývá, že jak Lesy České republiky, s. p., tak Správa silnic Královéhradeckého kraje, p. o., vyslovily za určitých podmínek souhlas s provedením stavby na pozemcích p. p. č. 2392/5 a p. p. č. 2397 oboje v k. ú. Říčky v Orlických horách, což je v souladu s ustanovením § 86 odst. 3 stavebního zákona.

Ze spisového materiálu věci se týkajícího pak rovněž vyplývá, že stavební úřad před vydáním rozhodnutí č. j. MEUROK/366/I/1/311/2012/Hock-32 ze dne 12. 7. 2013 v souladu s ustanovením § 36 odst. 3 správního řádu pod č. j. MEUROK/366/2012/Hock-33 ze dne 19. 4. 2013 sdělil účastníkům řízení o žádosti o vydání územního rozhodnutí o umístění stavby občanského vybavení a ubytování, že mají možnost seznámit se s podklady pro rozhodnutí, nahlédnout do předloženého spisového materiálu a vyjádřit se k úplnosti předloženého spisového materiálu.

Odvolací orgán dále přezkoumal, jak stavební úřad posuzoval záměr žadatelů ve smyslu ustanovení § 90 stavebního zákona.

Podle ustanovení § 90 stavebního zákona v územním řízení stavební úřad posuzuje, zda je záměr žadatele v souladu a) s vydanou územně plánovací dokumentací, b) s cíli a úkoly územního plánování, zejména s charakterem území, s požadavky na ochranu architektonických a urbanistických hodnot v území, c) s požadavky tohoto zákona a jeho prováděcích právních předpisů, zejména s obecnými požadavky na využívání území, d) s požadavky na veřejnou dopravní a technickou infrastrukturu, e) s požadavky zvláštních právních předpisů a se stanovisky dotčených orgánů podle zvláštních právních předpisů, popřípadě s výsledkem řešení rozporů a s ochranou práv a právem chráněných zájmů účastníků řízení.

Odvolací orgán zjistil, že ke dni vydání rozhodnutí stavebního úřadu byl pro katastrální území Říčky v Orlických horách platný územní plán sídelního útvaru Říčky v Orlických horách, který byl schválen obecním zastupitelstvem v Říčkách v Orlických horách dne 4. 2. 1997, ve znění změny č. 1 schválené zastupitelstvem obce Říčky v Orlických horách dne 7. 2. 2001 a změny č. 2 schválené zastupitelstvem obce Říčky v Orlických horách dne 6. 9. 2006.

K otázce souladu záměru žadatelů s požadavkem ustanovení § 90 písm. a) stavebního zákona stavební úřad uvedl následující:

„Stavební úřad ověřil, že územní plán pro obec Říčky v Orlických horách je platný, účinný a výkresy územního plánu jsou opatřeny ověřovací doložkou. Návrh na umístění stavby plně odpovídá architektonickým a urbanistickým požadavkům pro dané území. Dle čl. 1. 1. 4. 2. obecně závazné vyhlášky schváleného územního plánu obce má být na daném pozemku umístěno Společenské centrum „Soutok Říčky a Hlubokého potoka“. Jedná se o nejfrekventovanější lokalitu obce u křižovatky silnic III. třídy č. 3109 a 31010 v barvě fialové dle legendy v hlavním výkresu. V návrhovém období zde koncentrovat administrativu, informační a zprostředkovatelské služby oživené výstavním prostorem-galerií, drobným prodejem a občerstvením. Využití možnosti rozšíření levnějšího druhu ubytování v autokempu

a chatkách. Dle čl. 1. 2. 2. Území pro občanskou vybavenost (občanská vybavenost). A. Slouží převážně pro umístění správních, kulturních, obchodních a hospodářských zařízení. B. Přípustné: správní, administrativní a obchodní budovy, maloobchod, veřejné stravování a ubytování, kulturní, zdravotnické, sportovní zařízení a zařízení sociálních služeb, zábavní střediska. C. Nepřípustné: výrobní objekty rušící své okolí hlukem, zplodinami, nadměrnou dopravou. D. Regulační zásady a limity: objekty musí respektovat prostředí, umístěny, úměrným hmotovým členěním, zastřešením budovy, výška objektů max. do 2.N.P. + využitě podkrovní, zařízení větší kapacity budou hmotově rozčleněna, střechy sedlové, KPE = 0.“

K tomuto stavební úřad dodal, že „navržená stavba objektu občanského vybavení a ubytování včetně všech jejích součástí, které jsou uvedeny ve výroku rozhodnutí č. j. MEUROK/366/I/1/311/2012/Hock-32 ze dne 12. 7. 2013, svým tvarem a zejména funkčním využitím plně respektuje výše uvedené regulativy a je v souladu s platným územním plánem. Na pozemku p. č. 2397 v barvě žluté dle legendy v hlavním výkresu se nachází komunikace III. třídy. Uvedený pozemek je dotčen komunikačním připojením stavebního pozemku a plochou zpevněné komunikace. Zde nebyl zjištěn rozpor s platným územním plánem. Na pozemku p. č. 2392 (2392/3, 2392/4, 2392/5 nově), v barvě modré dle legendy v hlavním výkresu se nachází vodní tok. Uvedený pozemek je v rámci stavby dotčen pouze technickou infrastrukturou a z části terénní úpravou, avšak beze změny funkce plochy. Ani zde nebyl zjištěn rozpor s platným územním plánem“.

Z uvedeného vyplývá, že stavební úřad postupoval v souladu s ustanovením § 90 písm. a) stavebního zákona, a to pokud se týká posouzení, zda je záměr žadatelů v souladu s platným a účinným územním plánem sídelního útvaru Říčky v Orlických horách a své závěry odůvodnil v souladu s ustanovením § 68 odst. 3 správního řádu, podle kterého se v odůvodnění rozhodnutí uvedou důvody výroku nebo výroků rozhodnutí, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů, a informace o tom, jak se správní orgán vypořádal s návrhy a námitkami účastníků a s jejich vyjádřením k podkladům rozhodnutí.

Je však třeba uvést, že z odůvodnění rozhodnutí č. j. MEUROK/366/I/1/311/2012/Hock-32 ze dne 12. 7. 2013 již není zřejmé, zda se stavební úřad zabýval souladem záměru se Zásadami územního rozvoje Královéhradeckého kraje vydanými dne 8. 9. 2011 usnesením Zastupitelstva Královéhradeckého kraje č. ZK/22/1564/2011, které nabyly účinnosti dne 16. 11. 2011, a to minimálně v rozsahu ustanovení § 54 odst. 5 stavebního zákona, podle kterého je obec povinna uvést do souladu územní plán s územně plánovací dokumentací následně vydanou krajem a následně schválenou politikou územního rozvoje, s tím, že do té doby nelze rozhodovat podle částí územního plánu, které jsou v rozporu s územně plánovací dokumentací následně vydanou krajem nebo s politikou územního rozvoje. Chybí tedy posouzení stavebního úřadu, zda je územní plán sídelního útvaru Říčky v Orlických horách v souladu s územně plánovací dokumentací následně vydanou krajem (výše uvedenými Zásadami územního rozvoje Královéhradeckého kraje).

V souvislosti s ustanovením § 68 odst. 3 správního řádu je pak vhodné poukázat na rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 8 As 60/2009 ze dne 12. 5. 2010, na který upozornili rovněž žadatelé ve svém vyjádření k podanému odvolání, když v tomto rozsudku uvedl Nejvyšší správní soud následující:

„Smyslem a účelem odůvodnění je především ozřejmit, proč správní orgán rozhodl, jak rozhodl, neboť jen tak lze ověřit, že důvody rozhodnutí jsou v souladu s právem a nejsou

založeny na libovůli (srov. v tomto ohledu judikaturu Ústavního soudu, např. jeho náleze ze dne 6. 3. 1997, sp. zn. III. ÚS 271/96, publikovaný pod č. 24/1997 Sb. ÚS, viz též www.usoud.cz). Obsah odůvodnění proto musí být takový, aby uvedený účel, tedy zajištění přezkoumatelnosti rozhodnutí, byl naplněn. Tak tomu je, jsou-li z odůvodnění patrné důvody rozhodnutí v kontextu všeho podstatného, co předcházelo jeho vydání a mělo vliv na jeho obsah. Paušálně definovat požadovaný "minimální" rozsah odůvodnění, aby bylo v konkrétním případě ještě přezkoumatelné, dost dobře nelze, neboť toto je vždy kontextuální a individuální kategorií - zrcadlí se v něm zejména průběh předchozího řízení, především procesní aktivita stran a prováděné dokazování, povaha skutkových a právních otázek, které byly v řízení řešeny, a v rozhodnutí, jímž bylo jiné rozhodnutí přezkoumáváno, i povaha a rozsah přezkumné činnosti orgánu, který ve věci rozhodoval, jak vyplývá z konkrétní procesní úpravy.

Účelem soudního přezkumu není lpění na formální dokonalosti správních rozhodnutí, ale účinná ochrana veřejných subjektivních práv adresátů veřejné správy. Úprava náležitosti odůvodnění správního rozhodnutí v § 68 odst. 3 správního řádu ovšem nepředstavuje opomenutelnou kategorii. Zajišťuje totiž, aby byl adresát veřejné moci odpovídajícím způsobem seznámen se skutkovými a právními závěry správního orgánu v jeho věci.

Správní soud může výjimečně slevit z nároků na dodržení požadavků § 68 odst. 3 správního řádu, nalezne-li ve správním spisu dostatečnou oporu pro úvahu, že je rozhodnutí správního orgánu po právní i skutkové stránce v souladu se zákonem (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 8. 2007, čj. 6 Ads 87/2006 - 36, č. 1389/2007 Sb. NSS). Tento postup je však namístě pouze v případech, kdy správní spis dává prima facie jednoznačnou odpověď na otázky týkající se skutkového stavu věci. Poskytuje-li totiž správní soud ochranu veřejným subjektivním právům přezkumem správního rozhodnutí, činí tak i posouzením jeho odůvodnění (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 2. 2010, čj. 7 Afs 1/2010 - 53).“

Z uvedeného rozsudku Nejvyššího správního soudu je tedy zřejmé, že odůvodnění rozhodnutí mající podobu uvedenou v ustanovení § 68 odst. 3 správního řádu je neopominutelnou náležitostí zákonného rozhodnutí, kdy jeho účelem je jasně, přesně, určitě a srozumitelně odůvodnit a vysvětlit, z jakých důvodů stavební úřad rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku rozhodnutí. Pouze z obsahu odůvodnění rozhodnutí majícího náležitosti uvedené v ustanovení § 68 odst. 3 správního řádu totiž může účastník řízení posoudit postup stavebního úřadu v konkrétním řízení a tedy i posoudit, zda rozhodnutí a řízení, které vydání tohoto rozhodnutí předcházelo, jsou v souladu s právními předpisy.

Je tedy možno shrnout, že náležitosti uvedené v ustanovení § 68 odst. 3 správního řádu musí až na výjimky (viz ustanovení § 68 odst. 4 správního řádu) mít každé odůvodnění rozhodnutí s tím, že pouze ve výjimečných případech ve smyslu výše uvedeného rozsudku Nejvyššího správního soudu je možno z nároků kladených na odůvodnění rozhodnutí správního orgánu slevit.

Dále bylo povinností stavebního úřadu posuzovat záměr podle ustanovení § 90 písm. c) stavebního zákona, podle něhož stavební úřad posuzuje soulad záměru s požadavky tohoto zákona a jeho prováděcích předpisů, zejména s obecnými požadavky na využívání území.

Podle ustanovení § 2 odst. 2 písm. e) stavebního zákona obecnými požadavky na výstavbu se rozumí obecné požadavky na využívání území a technické požadavky na stavby stanovené

prováděcími právními předpisy a dále obecné technické požadavky zabezpečující bezbariérové užívání staveb. Tyto obecné požadavky na výstavbu jsou upraveny ve vyhlášce č. 501/2006 Sb., o obecných požadavcích na využívání území, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „vyhláška č. 501/2006 Sb.“), ve vyhlášce č. 268/2009 Sb., o technických požadavcích na stavby, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „vyhláška č. 268/2009 Sb.“) a ve vyhlášce č. 398/2009 Sb., o obecných technických požadavcích zabezpečujících bezbariérové užívání staveb.

Pokud se týká posouzení souladu záměru s požadavky vyhlášky č. 501/2006 Sb., v odůvodnění rozhodnutí č. j. MEUROK/366/I/1/311/2012/Hock-32 ze dne 12. 7. 2013 stavební úřad uvedl, že „posoudil soulad umístění stavby občanského vybavení a ubytování s ustanovením § 20 odst. 1 vyhlášky č. 501/2006 Sb., a dále zkoumal, zda umístění této stavby není v rozporu s ustanoveními § 20 odst. 3 a § 20 odst. 5 vyhlášky č. 501/2006 Sb.“ Po odcitování uvedených ustanovení vyhlášky č. 501/2006 Sb., pak stavební úřad shrnul, že „po vyhodnocení stavby dle výše uvedených ustanovení lze konstatovat, že stavba požadavkům ustanovení § 20 vyhlášky č. 501/2006 Sb. vyhovuje“.

Odvolací orgán tak může pouze dovozovat, co bylo podklady, na základě kterých stavební úřad dospěl k závěru o naplnění požadavků ustanovení § 20 odst. 1, § 20 odst. 3 a § 20 odst. 5 vyhlášky č. 501/2006 Sb., když jedním z těchto podkladů nutně musela být dokumentace pro vydání územního rozhodnutí zpracovaná společností ATP Atelier s. r. o., IČO 274 07 276, se sídlem Na Pěšinách 74/14, 182 00 Praha 8, zodpovědný projektant Ing. arch. Tomáš Podpěra, autorizovaný architekt ČKA 03024. Zcela však chybí úvahy stavebního úřadu, které by odvolací orgán mohl přezkoumat v rámci odvolacího řízení a ze kterých by zjistil, jak stavební úřad dospěl např. k závěru, že obsah této dokumentace dokládá, že stavba občanského vybavení a ubytování je v souladu s uvedenými požadavky vyhlášky č. 501/2006 Sb. Ve smyslu výše uvedeného rozsudku Nejvyššího správního soudu č. j. 8 As 60/2009 ze dne 12. 5. 2010 je takový postup stavebního úřadu v rozporu s ustanovením § 68 odst. 3 správního řádu upravujícím náležitosti odůvodnění rozhodnutí, když není zřejmé, na základě jakých podkladů stavební úřad dospěl k závěru o souladu záměru s požadavky uvedenými v ustanovení § 20 odst. 1, § 20 odst. 3 a § 20 odst. 5 vyhlášky č. 501/2006 Sb., a jaké úvahy stavební úřad vedly při hodnocení podkladů pro vydání rozhodnutí č. j. MEUROK/366/I/1/311/2012/Hock-32 ze dne 12. 7. 2013 a při příkladu právních předpisů.

Z odůvodnění rozhodnutí č. j. MEUROK/366/I/1/311/2012/Hock-32 ze dne 12. 7. 2013 vyplývá, že stavební úřad se dále zabýval ustanovením § 23 odst. 1 vyhlášky č. 501/2006 Sb., podle kterého stavby podle druhu a potřeby se umísťují tak, aby bylo umožněno jejich napojení na sítě technické infrastruktury a pozemní komunikace a aby jejich umístění na pozemku umožňovalo mimo ochranná pásma rozvodu energetických vedení přístup požární techniky a provedení jejího zásahu. Připojení staveb na pozemní komunikace musí svými parametry, provedením a způsobem připojení vyhovovat požadavkům bezpečného užívání staveb a bezpečného a plynulého provozu na přilehlých pozemních komunikacích. Podle druhu a charakteru stavby musí připojení splňovat též požadavky na dopravní obslužnost, parkování a přístup požární techniky.

K naplnění tohoto požadavku stavební úřad v odůvodnění rozhodnutí č. j. MEUROK/366/I/1/311/2012/Hock-32 ze dne 12. 7. 2013 uvedl následující: „Stavba svým umístěním umožňuje napojení na sítě technické infrastruktury a pozemní komunikace. Pro zásah požární techniky je k dispozici stávající obousměrná komunikace III. třídy s příjezdem do 20 m od objektu, stavba nevyžaduje nástupní plochu ani zásahovou cestu. Připojení na

komunikaci vyhovuje požadavkům bezpečného užívání stavby a bezpečného a plynulého provozu na přilehlé komunikaci. Doprava v klidu je řešena v souladu s ČSN 73 6110“.

K tomuto odvolací orgán dodává, že součástí spisového materiálu věci se týkajícího je rovněž rozhodnutí Městského úřadu Rychnov nad Kněžnou, odboru výstavby a životního prostředí, oddělení silničního úřadu a úřadu územního plánování č. j. OVŽP/7092/12-11654/12/No ze dne 27. 3. 2012, kterým „podle ustanovení § 10 odst. 1 zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů, povolil připojení pozemků parc. č. 1171/1, st. p. č. 248 a 251 vše v k. ú. Říčky v Orlických horách, formou sjezdu z parkovacích a pochůzích ploch na pozemní komunikaci, silnici č. III/310 9, parc. č. 2397“.

Lze tak konstatovat, že stavební úřad dostatečným způsobem posoudil soulad záměru s požadavky uvedenými v ustanovení § 23 odst. 1 vyhlášky č. 501/2006 Sb.

Z odůvodnění rozhodnutí č. j. MEUROK/366/I/1/311/2012/Hock-32 ze dne 12. 7. 2013 vyplývá, že stavební úřad se dále zabýval ustanovením § 23 odst. 2 vyhlášky č. 501/2006 Sb., podle kterého stavby se umísťují tak, aby stavba ani její část nepřesahovala na sousední pozemek s tím, že umístěním stavby nebo změnou stavby na hranici pozemků nebo v její bezprostřední blízkosti nesmí být znemožněna zástavba sousedního pozemku.

K naplnění tohoto požadavku stavební úřad v odůvodnění rozhodnutí č. j. MEUROK/366/I/1/311/2012/Hock-32 ze dne 12. 7. 2013 uvedl následující: „Vlastní objekt nepřesahuje na sousední pozemky, pozemek parc. č. 2397 je využit v souladu s požadavky vlastníka pozemku, slouží připojení pozemku na komunikaci a k vybudování zpevněné plochy. Využití je v souladu s platným územním plánem sídelního útvaru Říčky v Orlických horách, kde je pro území občanské vybavenosti přípustné využití pro komunikace. Navrhovanou zástavbou není znemožněna zástavba sousedních pozemků, pozemek parc. č. 1171/4 v k. ú. Říčky v Orlických horách vedený v katastru nemovitostí jako trvalý travní porost s ochranou v rámci ZPF a pozemek st. p. č. 249 v k. ú. Říčky v Orlických horách vedený v KN jako zpevněná plocha a nádvoří, jsou dle platného územního plánu sídelního útvaru Říčky v Orlických horách plochou rozptýlené venkovské zástavby s plochou zastavěnou pozemku danou současným stavem“.

Lze tak konstatovat, že stavební úřad se dostatečným způsobem zabýval rovněž otázkou souladu záměru s požadavky uvedenými v ustanovení § 23 odst. 2 vyhlášky č. 501/2006 Sb.

Z odůvodnění rozhodnutí č. j. MEUROK/366/I/1/311/2012/Hock-32 ze dne 12. 7. 2013 však již nevyplývá, že by se stavební úřad zabýval naplněním požadavku ustanovení § 24 odst. 2 vyhlášky č. 501/2006 Sb., podle kterého u staveb pro shromažďování většího počtu osob, staveb pro obchod, staveb ubytovacích zařízení, staveb pro výrobu a skladování a zemědělských staveb se musí zajistit prostor pro příjezd vozidel pro zásobování a prostor pro stání těchto vozidel při nakládání a vykládání.

Pokud se týká požadavků uvedených v ustanovení § 25 vyhlášky č. 501/2006 Sb. upravujícím vzájemné odstupy staveb, z odůvodnění rozhodnutí č. j. MEUROK/366/I/1/311/2012/Hock-32 ze dne 12. 7. 2013 vyplývá, že stavební úřad se zabýval naplněním požadavků uvedených v ustanovení § 25 odst. 1 vyhlášky č. 501/2006 Sb., když uvedl následující: „Stavba je navržena v původní stopě zástavby. Odstup od stavby na pozemku st. p. č. 249 v k. ú. Říčky v Orlických horách splňuje požadavek požární ochrany (viz situace AS S4, DUR), požadavky na denní osvětlení a oslunění sousedního objektu (viz studie proslunění a denního osvětlení,

06/2012, Ing. Svatava Koubelová). Odstupy staveb umožňují údržbu staveb a vyhovují též všem požadavkům architektonickým, urbanistickým, životního prostředí, hygienickým, veterinárním, ochrany vod, požadavkům státní památkové péče, civilní ochrany a prevence závažných škod, jakož i požadavkům na zachování kvality prostředí“. S otázkou souladu záměru s ustanovením § 25 odst. 1 vyhlášky č. 501/2006 Sb. se tak stavební úřad vypořádal.

Pokud se týká posouzení, zda je záměr žadatelů v souladu s ustanovením § 25 odst. 4 vyhlášky č. 501/2006 Sb., v odůvodnění rozhodnutí č. j. MEUROK/366/I/1/311/2012/Hock-32 ze dne 12. 7. 2013 uvedl stavební úřad následující: „Jsou-li v některé z protilehlých stěn sousedících staveb okna z obytných místností, musí být odstup staveb roven alespoň výšce vyšší z protilehlých stěn. Stavba občanského vybavení a ubytování má v severní fasádě okna z pobytových místností, sousední objekt na pozemku st. p. č. 249 má okna z obytných místností v jižní fasádě. Obě průčelí nejsou vzájemně protilehlá, odstup staveb stanovený sklopenou výškou vyšší z nich není v rozporu s tímto požadavkem.“

Podle ustanovení § 25 odst. 4 vyhlášky č. 501/2006 Sb. tedy jsou-li v některé z protilehlých stěn sousedících staveb pro bydlení okna obytných místností, musí být odstup staveb roven alespoň výšce vyšší z protilehlých stěn, s výjimkou vzájemných odstupů staveb rodinných domů podle ustanovení § 25 odst. 2 vyhlášky č. 501/2006 Sb. Uvedené odstupy mezi stavbami pro bydlení neplatí pro jednotlivé stavby umístěvané v prolukách. Obdobně se určují odstupy od staveb nebytových.

K tomuto ustanovení je však nutno poukázat na rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. I As 69/2011 ze dne 14. 7. 2011 publikovaný ve Sbírce rozhodnutí Nejvyššího správního soudu pod č. 2418/2011 Sb. NSS, ve kterém dospěl tento soud k následujícím úvahám a závěrům.

„Pojem "okna z obytných místností v protilehlých stěnách" obsažený v ustanovení § 25 odst. 2 a 4 vyhlášky č. 501/2006 Sb. je nutné chápat jako jakákoliv okna, jež vedou z obytných místností, umístěná po celé délce protilehlých stěn, bez ohledu na odlišnou délku protilehlých stěn.

V případě, že by se na umístění okna z obytné místnosti v části stěny přesahující protilehlou stěnu sousední nemovitosti nevztahovaly požadavky vymezené v § 25 odst. 4 vyhlášky č. 501/2006 Sb., mohly by se vytvářet zjevné nerovnosti mezi sousedními vlastníky nemovitostí. Sousední vlastník by následně nemohl svoji stávající nemovitost stavebními úpravami prodloužit podél protilehlých stěn nemovitostí, jelikož by mu v tom bránilo právě okno z obytné místnosti nemovitosti prvního vlastníka (§ 25 odst. 4 zmíněné vyhlášky a z něho vyplývající požadavky na odstupy staveb). Záleželo by tak toliko na pořadí, v jakém vlastník stavbu postaví: první vlastník by nebyl limitován v umístění okna do části stěny své nemovitosti přesahující protilehlou stěnu souseda, naopak druhý vlastník by následně byl omezen požadavky na vzájemné odstupy staveb a nemohl by svou stavbu dále prodloužit s poukazem na předchozí stavbu prvního vlastníka. Podle Nejvyššího správního soudu nelze ospravedlnit takovéto neodůvodněné rozdíly pramenící ze skutečnosti, že jeden ze sousedních vlastníků začne stavět dříve na úkor vlastníka druhého.

Stanovení podmínek pro vzájemné odstupy staveb, resp. specifických pravidel pro případ, že se v protilehlých stěnách staveb nacházejí okna z obytných místností, je v zájmu obou vzájemně sousedících vlastníků. V případě, že jedna protilehlá stěna přesahuje svoji délkou protilehlou stěnu sousední stavby, zájem na stanovení určitých odstupových vzdáleností

zůstává jistě zachován. Stejně jako by mohla být nepříjemně chápána krátká vzdálenost mezi dvěma okny z obytných místností v protilehlých stěnách, bude negativně vnímán i malý odstup okna z obytné místnosti jedné budovy od hranice sousedního pozemku. Obtěžování stěžovatele pohledem z obytné místnosti stavebníků je při sníženém odstupu sousedních staveb patrné a může představovat zásah do jeho práva na soukromí; to platí současně i obráceně, neboť právě stavebníci se následně mohou cítit obtěžováni pohledy ze stěžovatelova pozemku do jejich obytné místnosti.“

Přitom z dokumentace pro vydání územního rozhodnutí o umístění stavby občanského vybavení a ubytování, stejně jako z přílohy rozhodnutí stavebního úřadu č. j. MEUROK/366/I/1/311/2012/Hock-32 ze dne 12. 7. 2013, situace SO 01-03, SO 09, vyplývá, že severní stěna stavby občanského vybavení a ubytování a jižní stěna stavby na pozemku st. p. č. 249 v k. ú. Říčky v Orlických horách jsou v části protilehlé, a jak je uvedeno v odůvodnění tohoto rozhodnutí, v těchto protilehlých stěnách se nacházejí okna z obytných místností, resp. z místností pobytových. S ohledem na obsah ustanovení § 25 odst. 4 vyhlášky č. 501/2006 Sb. a obsah rozsudku Nejvyššího správního soudu č. j. 1 As 69/2011 ze dne 14. 7. 2011 je tak zřejmé, že toto ustanovení je nutno aplikovat na vzájemné odstupy stavby občanského vybavení a ubytování a stavby na pozemku st. p. č. 249 v k. ú. Říčky v Orlických horách.

Z dokumentace pro vydání územního rozhodnutí o umístění stavby občanského vybavení a ubytování však vyplývá, že minimální vzájemný odstup těchto staveb je 6,45 m, avšak výška části stavby občanského vybavení a ubytování protilehlé ke stavbě na pozemku st. p. č. 249 v k. ú. Říčky v Orlických horách činí 11,775 m.

Odvolací orgán tedy dospěl k závěru, že stavba občanského vybavení a ubytování při jejím umístění tak, jak je uvedeno v rozhodnutí stavebního úřadu č. j. MEUROK/366/I/1/311/2012/Hock-32 ze dne 12. 7. 2013, je v rozporu s ustanovením § 25 odst. 4 vyhlášky č. 501/2006 Sb., a tedy i v rozporu s ustanovením § 90 písm. c) stavebního zákona, tedy s obecnými požadavky na využívání území.

K rozsudku Nejvyššího správního soudu č. j. 1 As 69/2011 ze dne 14. 7. 2011 odvolací orgán dodává, že závěry v tomto rozsudku uvedené jsou do jisté míry korigovány rozsudkem Krajského soudu v Praze č. j. 47 A 18/2012 ze dne 9. 10. 2012 publikovaném ve Sbírce rozhodnutí Nejvyššího správního soudu pod č. 2775/2013 Sb. NSS.

Při novém projednání věci tedy bude stavební úřad povinen opětovně posoudit soulad záměru s požadavky uvedenými v ustanovení § 25 odst. 4 vyhlášky č. 501/2006 Sb., a to ve smyslu výše uvedených rozsudků publikovaných ve Sbírce rozhodnutí Nejvyššího správního soudu.

Pokud se týká postupu podle ustanovení § 90 písm. c) stavebního zákona, stavební úřad byl dále povinen posoudit, zda je záměr žadatelů v souladu s požadavky vyhlášky č. 398/2009 Sb., o obecných technických požadavcích zabezpečujících bezbariérové užívání staveb (dále jen „vyhláška č. 398/2009 Sb.“).

K této otázce stavební úřad v odůvodnění rozhodnutí č. j. MEUROK/366/I/1/311/2012/Hock-32 ze dne 12. 7. 2013 toliko uvedl, že „stavba splňuje rovněž požadavky vyhlášky č. 398/2009 Sb.“. S ohledem na již výše uvedené ohledně náležitostí odůvodnění rozhodnutí je tak nutno uvést, že takové holé konstatování je v rozporu s ustanovením § 68 odst. 3 správního řádu. O tom, že požadavky této vyhlášky je nutno se v případě stavby občanského vybavení

a ubytování zabývat, svědčí ustanovení § 2 odst. 1 písm. b) vyhlášky č. 398/2009 Sb. podle kterého se podle této vyhlášky postupuje při zpracování dokumentace pro vydání územního rozhodnutí, nebo při zpracování jednoduchého technického popisu záměru pro vydání územního souhlasu a při zpracování projektové dokumentace, při povolování nebo ohlašování a provádění staveb, při vydávání kolaudačního souhlasu, při užívání a odstraňování staveb nebo zařízení a při kontrolních prohlídkách staveb občanského vybavení v částech určených pro užívání veřejností.

Pokud se týká postupu podle ustanovení § 90 písm. d) stavebního zákona, stavební úřad byl dále povinen posoudit, zda je záměr žadatelů v souladu s požadavky na veřejnou dopravní a technickou infrastrukturu, kdy se ve smyslu ustanovení § 2 odst. 1 písm. k) stavebního zákona rozumí dopravní infrastrukturou například stavby pozemních komunikací, drah, vodních cest, letišť a s nimi souvisejících zařízení a technickou infrastrukturou vedení a stavby a s nimi provozně související zařízení technického vybavení, například vodovody, vodojemy, kanalizace, čistírny odpadních vod, stavby a zařízení pro nakládání s odpady, trafostanice, energetické vedení, komunikační vedení veřejné komunikační sítě a elektronické komunikační zařízení veřejné komunikační sítě, produktovou.

Co se týče požadavků na veřejnou dopravní infrastrukturu, odvolací orgán již výše uvedl, že součástí spisového materiálu věci se týkajícího je rovněž rozhodnutí Městského úřadu Rychnov nad Kněžnou, odboru výstavby a životního prostředí, oddělení silničního úřadu a úřadu územního plánování č. j. OVŽP/7092/12-11654/12/No ze dne 27. 3. 2012, kterým „podle ustanovení § 10 odst. 1 zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů, povolil připojení pozemků parc. č. 1171/1, st. p. č. 248 a 251 vše v k. ú. Říčky v Orlických horách, formou sjezdu z parkovacích a pochůzích ploch na pozemní komunikaci, silnici č. III/310 9, parc. č. 2397“.

Pokud se týká veřejné technické infrastruktury, z obsahu rozhodnutí č. j. MEUROK/366/I/1/311/2012/Hock-32 ze dne 12. 7. 2013 vyplývá, že stavební úřad se touto problematikou zabýval, když splaškové vody budou svedeny kanalizační přípojkou do veřejné kanalizace a pitná voda bude zajištěna přípojkou na stávající vodovodní řád. Pokud se týká přípojky k elektrické distribuční síti, dle rozhodnutí č. j. MEUROK/366/I/1/311/2012/Hock-32 ze dne 12. 7. 2013 bude tato umístěna v samostatném územním řízení.

Podle ustanovení § 90 písm. e) stavebního zákona byl stavební úřad dále povinen posoudit, zda je záměr žadatelů v souladu s požadavky zvláštních právních předpisů a se stanovisky dotčených orgánů podle zvláštních právních předpisů, popřípadě s výsledkem řešení rozporů a s ochranou práv a právem chráněných zájmů účastníků řízení.

K tomuto odvolací orgán uvádí, že v obsahu rozhodnutí č. j. MEUROK/366/I/1/311/2012/Hock-32 ze dne 12. 7. 2013 stavební úřad vyjmenoval podklady pro vydání tohoto rozhodnutí, mezi kterými byla řada závazných stanovisek a vyjádření dotčených orgánů podle zvláštních právních předpisů, a pokud tato závazná stanoviska obsahovala podmínky, stavební úřad je v souladu s ustanovením § 9 odst. 2 písm. d) vyhlášky č. 503/2006 Sb., o podrobnější úpravě územního řízení, veřejnoprávní smlouvy a územního opatření, ve znění účinném ke dni 28. 3. 2013, zahrnul do podmínek územního rozhodnutí o umístění stavby občanského vybavení a ubytování. Lze tak konstatovat, že stavební úřad postupoval v souladu s ustanovením § 90 písm. e) stavebního zákona.

Poté, co odvolací orgán přezkoumal odvoláním napadené rozhodnutí z hlediska souladu s právními předpisy, přistoupil odvolací orgán k přezkoumání napadeného rozhodnutí v rozsahu odvolacích důvodů uplatněných odvolatelkou, přičemž zjistil následující.

Jako důvod, ve kterém odvolatelka spatřuje rozpor rozhodnutí stavebního úřadu č. j. MEUROK/366/I/1/311/2012/Hock-32 ze dne 12. 7. 2013 s právními předpisy nebo nesprávnost tohoto rozhodnutí nebo řízení, které jeho vydání předcházelo, odvolatelka uvedla, že podle jejího názoru je odůvodnění tohoto rozhodnutí v rozporu s ustanovením § 68 odst. 3 správního řádu, a to v souvislosti s posouzením terénních úprav prováděných v průběhu realizace záměru a v souvislosti s naplněním požadavků vyhlášky č. 398/2009 Sb., o obecných technických požadavcích zabezpečujících bezbariérové užívání staveb.

V souvislosti s tímto i následujícími odvolacími důvody je nutno upozornit na rozsudek Nejvyššího správního soudu 1 As 139/2012 ze dne 20. 12. 2012, ve kterém je mimo jiné uvedeno, že „účastenství v územním řízení je vybudováno na principu, že každý účastník v něm smí uplatňovat toliko ty námitky, jimiž mají být ochráněna jeho vlastní práva. Je tak vyloučeno, aby se účastník řízení domáhal ochrany práv osob jiných, jejichž zcela samostatná práva přísluší hájit pouze jim a je jejich věcí, zda tak učiní do důsledků či nikoliv“. Tuto zásadu je pak nutno vztáhnout i na řízení odvolací. Je tak vyloučeno, aby se odvolatel v podaném odvolání domáhal ochrany jiných práv než těch, které náleží z titulu účastenství v řízení jemu samotnému. Je nicméně možno uvést, že k otázce náležitosti odůvodnění rozhodnutí se odvolací orgán již výše podrobně zabýval v rámci přezkumu zákonnosti rozhodnutí č. j. MEUROK/366/I/1/311/2012/Hock-32 ze dne 12. 7. 2013, když uvedl, že odůvodnění rozhodnutí mající náležitosti uvedené v ustanovení § 68 odst. 3 správního řádu je neopominutelnou součástí zákonného rozhodnutí.

Jako další odvolací důvod odvolatelka uvedla, že podle jejího názoru záměr žadatelů nenaplní požadavek uvedený v ustanovení § 20 odst. 5 písm. a) vyhlášky č. 501/2006 Sb., když podle jejího názoru „nelze akceptovat, že aby odstavná a parkovací stání byla zajištěna mimo pozemek stavby občanského vybavení a ubytování pouze na základě smlouvy“. Zároveň uvedla, že vlastník pozemku p. p. č. 424/2 v k. ú. Říčky v Orlických horách pan Radek Blaha měl být zahrnut mezi účastníky řízení o žádosti o vydání územního rozhodnutí o umístění stavby občanského vybavení a ubytování, neboť žadatelé počítají s umístěním odstavných a parkovacích stání na tomto jeho pozemku.

Podle ustanovení § 20 odst. 5 písm. a) vyhlášky č. 501/2006 Sb. se stavební pozemek vždy vymezuje tak, aby na něm bylo vyřešeno umístění odstavných a parkovacích stání pro účel využití pozemku a užívání staveb na něm umístěných v rozsahu požadavků příslušné české technické normy pro navrhování místních komunikací, což zaručuje splnění požadavků této vyhlášky.

Podle ustanovení § 20 odst. 6 vyhlášky č. 501/2006 Sb. při vymezování stavebního pozemku nebo při změně využití zastavěného stavebního pozemku lze prokázat splnění požadavků odstavce 5 regulačním plánem nebo dokumentací pro vydání územního rozhodnutí i s využitím dalších pozemků.

K otázce vyřešení odstavných a parkovacích stání podle ustanovení § 20 odst. 5 vyhlášky č. 501/2006 Sb. je nutno poukázat na rozsudek Krajského soudu v Hradci Králové č. j. 30 A 39/2011 ze dne 9. 7. 2012 publikovaný ve Sbírce rozhodnutí Nejvyššího správního soudu pod č. 2827/2013 Sb. NSS, podle něhož je požadavek ustanovení § 20 odst. 5 písm. a)

vyhlášky č. 501/2006 Sb. naplněn i v případě, že žadatel o vydání územního rozhodnutí o umístění stavby uzavře s vlastníky pozemků, na kterých mají být mimo pozemek umístěvané stavby umístěna odstavná a parkovací stání, smlouvou.

K tomuto odvolací orgán uvádí, že součástí spisového materiálu věci se týkajícího je nájemní smlouva uzavřená mezi panem Ondřejem Bryscejnem a panem Radkem Blahou, trvale bytem Říčky v Orlických horách 18, 517 61 Rokytnice v Orlických horách, na základě které „pan Radek Blaha jako vlastník pozemku parc. č. 424/2 v k. ú. Říčky v Orlických horách přenechal část tohoto pozemku panu Ondřeji Bryscejnovi k užívání, a to za účelem zřízení sedmi parkovacích stání osobních vozidel“. V této smlouvě je k tomuto doplněno, že „parkovací stání jsou výhradně určená pro potřeby vlastníka pozemku p. p. č. 1171/1, st. p. č. 248 a st. p. č. 251 v k. ú. Říčky v Orlických horách, na kterých bude provedena výstavba objektů občanské vybavenosti – restaurace a apartmánových bytů“.

S ohledem na uvedený rozsudek Krajského soudu v Hradci Králové č. j. 30 A 39/2011 ze dne 9. 7. 2012 tak žadatelé výše uvedenou nájemní smlouvou zajistili naplnění požadavku ustanovení § 20 odst. 5 vyhlášky č. 501/2006 Sb. ohledně odstavných a parkovacích stání.

K otázce účastenství pana Radka Blahy, trvale bytem Říčky v Orlických horách 18, 517 61 Rokytnice v Orlických horách v řízení o žádosti o vydání územního rozhodnutí o umístění stavby občanského vybavení a ubytování je nutno uvést, že již výše se odvolací orgán postupem stavebního úřadu při vymezení okruhu účastníků tohoto řízení zabýval. Odvolací orgán k tomuto dodává, že jelikož podle rozhodnutí č. j. MEUROK/366/I/1/311/2012/Hock-32 ze dne 12. 7. 2013 a uvedené nájemní smlouvy mají být odstavná a parkovací stání umístěna rovněž na pozemku parc. č. 424/2 v k. ú. Říčky v Orlických horách ve vlastnictví pana Radka Blahy, trvale bytem Říčky v Orlických horách 18, 517 61 Rokytnice v Orlických horách, ten je podle názoru odvolacího orgánu osobou podle ustanovení § 85 odst. 2 písm. b) stavebního zákona, jejíž vlastnické právo k sousednímu pozemku může být územním rozhodnutím přímo dotčeno a stavební úřad byl povinen zahrnout pana Radka Blahu mezi účastníky řízení o žádosti o vydání územního rozhodnutí o umístění stavby občanského vybavení a ubytování.

Jako další odvolací důvod odvolatelka uvedla, že podle jejího názoru se stavební úřad nezabýval tím, zda je záměr žadatelů v souladu s požadavky vyhlášky č. 268/2009 Sb., o technických požadavcích na stavby, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „vyhláška č. 268/2009 Sb.“), a to konkrétně s ustanoveními § 43 odst. 4 a § 44 odst. 1 této vyhlášky. Jako další odvolací důvod odvolatelka uvedla, že „v obsahu rozhodnutí č. j. MEUROK/366/I/1/311/2012/Hock-32 ze dne 12. 7. 2013 nejsou uvedeny podmínky věcné a časové koordinace s řešením vytápění“, přitom podle názoru odvolatelky „je vytápění stavby podmínkou k jejímu povolení a užívání“.

K těmto odvolacím důvodům je nutno opět zopakovat zásadu, že je vyloučeno, aby se odvolatel v podaném odvolání domáhal ochrany jiných práv než těch, které náleží z titulu účastenství v řízení jemu samotnému. Odvolací orgán je toho názoru, že požadavky na světlost výšku pokoje hosta a na nejmenší plochu pokoje v ubytovací jednotce ve stavbě občanského vybavení a ubytování se netýkají jejich práv jako vlastníka sousedního pozemku a stavby na něm.

Mimoto je však možno upozornit na rozsudek Nejvyššího správního soudu 1 As 139/2012 ze dne 20. 12. 2012, kde se tento soud vyjádřil k účelu územního řízení, když uvedl následující:

„Účelem územního řízení je ověřit soulad záměru s územně plánovací dokumentací, event. na podkladě jiných dokumentů zjistit, zda záměr odpovídá úkolům a cílům územního plánování s tím, že dále se v tomto řízení zjišťuje, zda parametry záměru nejsou v rozporu s veřejnými zájmy, jejichž ochrana je zajišťována především prostřednictvím dotčených orgánů a koordinována stavebním úřadem, či s věcnými právy třetích osob, jimž z toho důvodu náleží postavení účastníka územního řízení. Územní řízení slouží k vypořádání principiálních střetů v území, jejichž reprezentanty jsou jednotlivé osoby a orgány zapojené do projednávání žádosti o umístění stavby s tím, že technické řešení dílčích problémů se však posuzuje až ve fázi stavebního řízení, byť je nepochybné, že schematicky musí být tyto prvky již součástí základního náčrtu záměru, jenž je podkladem pro územní řízení. V územním řízení jde o ověření přípustnosti umístění stavby na specifikované pozemky, a to jednak z hlediska ochrany veřejných zájmů, jednak z hlediska ochrany soukromých práv dotčených vlastníků či osob oprávněných z jiných věcných práv. Skutečnost, že bylo vydáno územní rozhodnutí, nepředurčuje směr, jimž se bude ubírat stavební řízení. Pokud by projektová dokumentace předložená pro stavební řízení nedoložila technickou realizovatelnost stavby, pak by nemohlo být vydáno stavební povolení.“

Z uvedeného je zřejmé, že posouzení souladu záměru s požadavky uvedenými v ustanoveních § 43 odst. 4 a § 44 odst. 1 vyhlášky č. 268/2009 Sb., stejně tak jako technické řešení vytápění dvěma tepelnými čerpadly, je věcí až následného stavebního řízení.

Jako další odvolací důvod odvolatelka uvedla, že podle jejího názoru „plot, který má v průběhu realizace stavby zamezit průhlednosti a prašnosti a ochránit tak pozemky parc. č. 1171/4 a 2392/2 v k. ú. Říčky v Orlických horách, musí být umístěn, což se v daném případě nestalo“.

K tomuto odvolacímu důvodu odvolací orgán uvádí, že v podmínce č. 15 výroku rozhodnutí č. j. MEUROK/366/1/1/311/2012/Hock-32 ze dne 12. 7. 2013 stavební úřad uvedl, že „v rámci zpracování projektové dokumentace stavby bude zajištěno zpracování požadavku na vytvoření plotu při realizaci (provádění) stavby, který zamezí průhlednosti a prašnosti při stavbě se situováním při hranici s pozemkem parc. č. 1171/4 a 2392/2 v k. ú. Říčky v Orlických horách“.

Odvolací orgán uvádí, že tato podmínka souvisí s ustanovením § 24e vyhlášky č. 501/2006 Sb., podle kterého staveniště musí být oploceno s tím, že se jedná o podmínku ve smyslu ustanovení § 92 odst. 1 stavebního zákona, podle kterého územním rozhodnutím stavební úřad stanoví podmínky pro další přípravu a realizaci záměru, zejména pro projektovou přípravu stavby. Zahnutí této podmínky do výroku rozhodnutí tedy není v rozporu se stavebním zákonem a jeho prováděcími právními předpisy.

Dále podle názoru odvolatelky nejsou ve výroku rozhodnutí č. j. MEUROK/366/1/1/311/2012/Hock-32 ze dne 12. 7. 2013 obsaženy podmínky týkající se ochrany elektronických komunikací podle ustanovení § 101 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích.

Podle ustanovení § 101 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích stavebníci staveb, vodohospodářských děl nebo zařízení, jejichž provedení je spojeno se zemními pracemi, jsou povinni v rámci řízení podle stavebního řádu doložit žádost o vydání příslušného rozhodnutí vyjádřením provozovatele veřejné komunikační sítě o existenci nadzemních nebo podzemních vedení komunikačních sítí ve staveništi od těch podnikatelů zajišťujících veřejné komunikační sítě, které sdělí stavební úřad, s tím, že stavební úřad stanoví v rozhodnutí podmínky k ochraně vedení komunikační sítě.

Rovněž k tomuto odvolacímu důvodu je nutno zopakovat zásadu, že je vyloučeno, aby se odvolatel v podaném odvolání domáhal ochrany jiných práv než těch, které náleží z titulu účastnictví v řízení jemu samotnému, jako je tomu v tomto případě. Nadto z citovaného ustanovení § 101 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích je zřejmé, že toto ustanovení se vztahuje ke stavebnímu řízení a nikoli k řízení územnímu, a pokud je nutno stanovit podmínky k ochraně vedení komunikační sítě, učiní se tak ve stavebním povolení.

Na závěr odvolací orgán dodává, že správní řízení je dvoustupňové. Výše uvedené nedostatky přitom náleží napravit správnímu orgánu prvního stupně. Účelem odvolacího řízení je totiž pouze přezkoumání rozhodnutí vydaného v prvním stupni, a proto odvolacímu orgánu prvotně nepřísluší formulovat ve druhém stupni právní závěry o otázkách, které měly být na základě zákona povinně a důsledně učiněny v prvním stupni. Při nerespektování této zásady by totiž byli účastníci řízení zkráceni na svých zákonných právech, když by jim byla i odňata možnost podat odvolání.

S ohledem na vše výše uvedené odvolací orgán rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí. Při novém projednání věci se pak stavební úřad vyvaruje vad odvolacím orgánem výše vytknutých.

Účastníky územního řízení podle ustanovení § 85 odst. 1 stavebního zákona jsou Ondřej Bryscejn, bytem Pěčín 187, 517 61 Pěčín zastoupen společností ATP Atelier s. r. o., IČO 274 07 276, se sídlem Na Pěšinách 74/14, 182 00 Praha 8, Ing. Michaela Bryscejnová, Nepomucká 445/5, 150 00 Praha 5 zastoupena společností ATP Atelier s. r. o., IČO 274 07 276, se sídlem Na Pěšinách 74/14, 182 00 Praha 8, Obec Říčky v Orlických horách, Říčky v Orlických horách 2, 517 61 Rokytice v Orlických horách.

Účastníky územního řízení podle ustanovení § 85 odst. 2 stavebního zákona jsou Eva Linhratová, Pospíšilova 1528/2, 130 00 Praha 3 – Žižkov, Lesy České republiky, s. p., Přemyslova 1106, 501 68 Hradec Králové, Lesy České republiky, s. p., Správa toků-oblast povodí Labe, Přemyslova 1106, 501 68 Hradec Králové, Správa a údržba silnic Královéhradeckého kraje, p. o., Kutnohorská ulice 59, 500 04 Hradec Králové, ČEZ Distribuce, a. s., Teplická 874/8, 405 02 Děčín IV – Podmokly, Radek Blaha, Říčky v Orlických horách 18, 517 61 Rokytice v Orlických horách.

Poučení

Proti tomuto rozhodnutí o odvolání se podle ustanovení § 91 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, nelze dále odvolat.

Jan Jakubec
z p. Mgr. Jan Jakubec

odborný referent oddělení stavebního řádu

Na vědomí:

- Městský úřad Rokytnice v Orlických horách, náměstí Jindřicha Šimka 3, 517 61 Rokytnice v Orlických horách + spis

Jednotlivě obdrží účastníci územního řízení podle § 85 odst. 1 stavebního zákona:

- Ondřej Bryscejn, bytem Pěčín 187, 517 61 Pěčín zastoupen společností ATP Atelier s. r. o., IČO 274 07 276, se sídlem Na Pěšinách 74/14, 182 00 Praha 8
- Ing. Michaela Bryscejnová, Nepomucká 445/5, 150 00 Praha 5 zastoupena společností ATP Atelier s. r. o., IČO 274 07 276, se sídlem Na Pěšinách 74/14, 182 00 Praha 8
- Obec Říčky v Orlických horách, Říčky v Orlických horách 2, 517 61 Rokytnice v Orlických horách

Veřejnou vyhláškou obdrží účastníci územního řízení podle § 85 odst. 2 stavebního zákona:

- Eva Linhratová, Pospíšilova 1528/2, 130 00 Praha 3 – Žižkov
- Lesy České republiky, s. p., Přemyslova 1106, 501 68 Hradec Králové
- Lesy České republiky, s. p., Správa toků-oblast povodí Labe, Přemyslova 1106, 501 68 Hradec Králové
- Správa a údržba silnic Královéhradeckého kraje, p. o., Kutnohorská ulice 59, 500 04 Hradec Králové
- ČEZ Distribuce, a. s., Teplická 874/8, 405 02 Děčín IV – Podmokly
- Radek Blaha, Říčky v Orlických horách 18, 517 61 Rokytnice v Orlických horách

K vyvěšení na úřední desce a též způsobem umožňujícím dálkový přístup a následnému potvrzení a vrácení:

- Krajský úřad Královéhradeckého kraje v Hradci Králové, Pivovarské náměstí 1245, 500 03 Hradec Králové
- Městský úřad Rokytnice v Orlických horách, náměstí Jindřicha Šimka 3, 517 61 Rokytnice v Orlických horách
- Obecní úřad Říčky v Orlických horách, Říčky v Orlických horách 2, 517 61 Rokytnice v Orlických horách

Toto rozhodnutí musí být vyvěšeno nejméně po dobu 15 dnů, poslední den této lhůty je dnem jeho doručení.

Po dobu vyvěšení písemného vyhotovení tohoto rozhodnutí na úřední desce bylo toto rozhodnutí zveřejněno i způsobem umožňujícím dálkový přístup.

Vyvěšeno dne *11. 11. 2013*

Sejmuto dne.....

Podpis a razítko orgánu, který potvrzuje vyvěšení a sejmutí.

